

DZIEŃ 22. 14.03.

Słowo życia:

„Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3, 16)

Pociecho nieszczęśliwych, módl się za nami.

Ks. Mateusz:

Pociecho nieszczęśliwych.

Nieszczęście może mieć różne oblicza. Widziałem biedne dzieci w Afryce z wielkimi uśmiechami na twarzy.

Widziałem też rozpacz opływających w bogactwa ludzi z iPhone'ami w rękach.

Święty Józef uczy nas, że prawdziwe szczęście nie polega na wypełnianiu własnego planu, ale na zawierzeniu się Bożemu prowadzeniu. On może być pociechą nieszczęśliwych, ponieważ potrafił znaleźć szczęście w tym, czego nie rozumiał i nie wybierał.

Prośmy św. Józefa o umiejętność zawierzenia się Bogu i przyjęcia naszego życia takim, jakie jest. Tylko akceptacja obecnego stanu umożliwi twórczą i odważną przemianę rzeczywistości dzięki Temu, który „jest większy od naszego serca i zna wszystko” (por. 1 J 3, 20).

Niech serce Józefa będzie pociechą dla wszystkich nieszczęśliwych.

Marek:

Przyjemność łączy się z naszym ciałem, a radość z sercem i umysłem. Prawdziwa radość to ta płynąca z czystego sumienia. Dla tego, kto sobie to uświadomi, dotarcie do prawdy nigdy nie będzie cierpieniem. Taki człowiek wie, że jego szczęście ma tylko jedno imię: Bóg!

Rozczarowań będziemy doznawać, póki nie odnajdziemy Boga; poczucie zawodu nie jest bowiem spowodowane brakiem pieniędzy, stanowiska, sławy czy witamin, lecz wynika z niedoboru sytości w Bogu.

Serce Józefa uczy nas, że choć jesteśmy stworzeni do szczęścia, prawdziwe szczęście nie istnieje w czasie, lecz w nieskończoności, a wszystkie nasze rozczarowania są drogowskazami do Boga. Będziemy prawdziwie szczęśliwi, kiedy uwierzmy, że wszystko, co mamy, jest Jego darem.

Św. Jan Paweł II: „Poddanie się Bogu, będące gotowością woli do poświęcenia się Jego służbie, nie jest niczym innym jak praktyką pobożności, która stanowi jeden z przejawów cnoty religijności. Wspólnota życia Józefa i Jezusa skłania nas jeszcze do rozważenia tajemnicy Wcielenia właśnie w aspekcie człowieczeństwa Chrystusa, tego Boskiego narzędzia skutecznie służącego uświęceniu człowieka: «Mocą Bóstwa Chrystusa, Jego ludzkie czyny były dla nas zbawienne, będąc przyczyną łaski tak ze względu na ich moc zasługującą, jak też dzięki swej niezawodnej skuteczności»” (*Redemptoris Custos*, nr 26–27).

Papież Franciszek: „Przyjście Jezusa między nas jest darem Ojca, aby każdy mógł się pojednać z rzeczywistością swojej historii, nawet jeśli jej do końca nie rozumie” (*Patris corde*, nr 4).

Zadanie rekolekcyjne:

Odmów *Litanij do św. Józefa*.

Ćwiczenie dodatkowe:

Pomódl się za wszystkich nieszczęśliwych i znajdź jedną osobę, którą możesz pocieszyć konkretnym uczynkiem miłosiernym.

Notatki twojego serca:
